

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 19 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-392/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Artykuł 15 ust. 1 i 3 — Produkty rolne — System refundacji wywozowych — Zróżnicowana refundacja wywozowa — Warunki przyznania — Przywóz produktu do państwa trzeciego przeznaczenia — Uiszczenie należności przywozowych)

(2012/C 73/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz.U. L 102, s. 11) i art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Produkt wywieziony z państwa członkowskiego do państwa trzeciego w celu istotnego przetworzenia w procedurze uszlachetniania czynnego bez pobierania należności celnych przywozowych — Wywóz produktu będącego rezultatem tego przetworzenia do innego państwa trzeciego — Warunki przyznania zróżnicowanej refundacji wywozowej — Konieczność dopuszczenia produktu do swobodnego obrotu w państwie trzecim przeznaczenia wraz z zapłatą należności celnych przywozowych?

Sentencja

Wykładni art. 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 444/2003 z dnia 11 marca 2003 r., należy dokonywać w taki sposób, iż warunek uzyskania refundacji zróżnicowanej, przewidziany w tym przepisie, mianowicie dokonanie przywozowych formalności celnych, nie jest spełniony, jeżeli w państwie trzecim przeznaczenia, po odprawie celnej dokonanej zgodnie z procedurą uszlachetniania czynnego bez pobierania należności przywozowych, produkt zostaje poddany istotnej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 24 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, a produkt będący rezultatem tej obróbki lub przetworzenia zostaje wywieziony do państwa trzeciego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 26 stycznia 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Bianca Küçük przeciwko Land Nordrhein-Westfalen

(Sprawa C-586/10) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzula 5 pkt 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Obiektywne powody mogące uzasadniać ponowne zawieranie takich umów — Przepis krajowy uzasadniający korzystanie z umów o pracę na czas określony w wypadku czasowego zastępstwa — Stałe lub powtarzające się zapotrzebowanie na personel zastępujący — Uwzględnienie wszystkich okoliczności towarzyszących ponownemu zawieraniu kolejnych umów o pracę na czas określony)

(2012/C 73/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bianca Küçük

Strona pozwana: Land Nordrhein-Westfalen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesarbeitsgericht — Wykładnia klauzuli 5 pkt 1 porozumienia ramowego UNICE-CEEP-ETUC w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz.U. L 175, s. 43) — Uregulowanie krajowe, zgodnie z którym tymczasowe zastępowanie pracownika może stanowić obiektywny powód zawarcia umów o pracę na czas określony — Pojęcie obiektywnego powodu mogącego uzasadnić ponowne zawieranie umów na czas określony

Sentencja

Wykładni klauzuli 5 pkt 1 lit. a) porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r. i załączonego do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC, należy dokonywać w ten sposób, że tymczasowe zapotrzebowanie na personel zastępujący, przewidziane w przepisie krajowym, takim jak rozpatrywany w sprawie w postępowaniu przed sądem krajowym, może zasadniczo stanowić obiektywny powód w rozumieniu omawianej klauzuli. Sama okoliczność, że pracodawca jest zobowiązany do korzystania z tymczasowych zastępstw w sposób powtarzalny, a nawet stały, i że tym zastępstwom można byłoby również zaradzić poprzez zatrudnienie pracowników na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony nie